

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.304 van 8 januari 2003
in de zaak A.122.283/XIV-10.367.**

In zake : XXX,
 wonende te 1080 SINT-JANS-MOLENBEEK,

tegen :

 de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 25 september 1981 en van Joegoslavische nationaliteit, op 28 mei 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 18 april 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 4 december 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, die in persoon verschijnt, en van Adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluitend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt
kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 2 april 2002 en verklaart
zich vluchteling op 4 april 2002.

1.2. Op 18 april 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van
Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied
van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 30 april 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de
vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de
Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van
de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk
ongegrond is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de
grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke
integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Novo Selo (Servië).
In maart 2000 zou X., etnisch Albanees en schooldirecteur uit een naburig dorp, vermoord zijn
omwille van zijn samenwerking met de Serviërs. De dader zou niet gevonden zijn. Op 21 april
2001 zou uw vriend E. B., die lid was van het UÇPMB (Bevrijdingsleger voor Presheve,
Medvegje en Bujanovc), ook vermoord zijn. De dader zou niet gevonden zijn, maar er zou een
verband zijn met de moord op X. M. Uzelf zou wel eens voedsel hebben geleverd aan het
UÇPMB, maar u zou hierdoor geen problemen hebben gekend. Eind 2001 zouden de zonen van
de schooldirecteur, B. en M., bij de politie van Bujanovc beginnen werken zijn. In die periode
zouden B. en M. bij u thuis gekomen zijn en ze zouden gezegd hebben dat ze u verdachten van
de moord op hun vader, omdat u een vriend was van E. B. Ze zouden ermee bedreigd hebben
u te vermoorden en ze zouden nog 3 of 4 keer teruggekomen zijn, maar u zou toen telkens
afwezig geweest zijn. U zou ook nooit officieel van de moord beschuldigd geweest zijn. Eind
2001 zou u door Servische militairen, sommigen in uniform en anderen in burger, op straat
geslagen geweest zijn, maar u zou geen klacht hebben ingediend. Volgens uw verklaringen zou
dit incident enkel te maken hebben met uw afkomst, en niet met de moord. Omdat u vreesde
voor uw leven zou u besloten hebben om uw land te ontvluchten richting België. U zou Servië
verlaten hebben op 29 maart 2002 en u hebt in België asiel aangevraagd op 4 april 2002. U bent
in het bezit van een Joegoslavische identiteitskaart en een geboorteakte.

Er dient te worden opgemerkt dat u geen feiten of elementen heeft aangehaald die wat u
betreft doen besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de
Conventie van Genève bij een eventuele terugkeer naar Zuid-Servië. De situatie in Zuid-Servië
is immers aanzienlijk verbeterd. Er werd een akkoord gesloten tussen de Servische autoriteiten
en het UÇPMB, waarbij werd overgegaan tot een ontwapening en demilitarisatie van het
UÇPMB. Bovendien werken de Servische autoriteiten nauw samen met de Organisatie voor
Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) wat betreft de werking van een nieuw

opgerichte multi-etnische politiemacht in die Servische gebieden waar veel etnische Albanezen wonen. In het algemeen wordt bovendien gewerkt aan de pacificatie op politiek, cultureel en socio-economisch vlak.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u nooit officieel beschuldigd bent van de moord op X. M.. Er moet dan ook gesteld worden dat uw problemen met B. en M. een persoonlijke wraakactie betreffen en dat niet kan aangenomen worden dat u hierdoor problemen kende met de Joegoslavische autoriteiten als dusdanig.

Ook hebt u niet aannemelijk gemaakt (hebt) dat u omwille van de bedreigingen geuit door de twee politiemannen geen beroep zou kunnen doen op bescherming vanwege de Joegoslavische autoriteiten. De werking van de interetnische politiemacht wordt immers nauwlettend gevolgd en geëvalueerd door de OVSE. Bovendien werd in Bujanovc een kantoor van het Ministerie van Nationale en Etnische Minderheden geopend waar alle burgers van de gemeenten Presheve, Bujanovc en Medvegje terecht kunnen met hun klachten en bezwaren wanneer zij menen dat hun burger- en mensenrechten werden geschaad.

Tot slot kan nog gesteld worden dat het zeer merkwaardig is dat u de moord op de schooldirecteur, X. M., in maart 2000 situeert, terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat deze moord plaatsvond in januari 2000. (...).”.

2. Overwegende dat verzoeker in essentie de schending aanvoert van de motiveringsplicht; dat hij verzoekt om een heroverweging van de bestreden beslissing, omdat hij van oordeel is dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet op de hoogte is van het feit dat de Serven de door hen gesloten overeenkomst met het UÇPMB en de mensenrechten niet respecteren, zodat hij bij zijn terugkeer zal worden geliquideerd;

Overwegende dat verzoeker zich in zijn uiteenzetting beperkt tot een opsomming van feitelijke beweringen die zouden moeten leiden tot een heroverweging van de bestreden beslissing; dat hij deze beweringen evenwel niet staft met concrete gegevens; dat het de Raad van State niet toekomt zijn beoordeling over de gegrondheid van de door verzoeker aangehaalde feiten in de plaats te stellen van de bevoegde administratieve overheid, in casu de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettigheidscontrole enkel bevoegd is na te gaan of de Commissaris-generaal bij de beoordeling van het door verzoeker ingestelde dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan in redelijkheid tot zijn beslissing is kunnen komen; dat uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal tot de conclusie is gekomen dat de asielaanvraag van verzoeker kennelijk ongegrond is, omdat hij van oordeel is dat de situatie in Zuid-Servië aanzienlijk is verbeterd; dat de Commissaris-generaal hierbij enerzijds verwijst naar het akkoord dat werd gesloten tussen de Servische autoriteiten en het UÇPMB, waarbij werd overgegaan tot ontwapening en demilitarisering van het UÇPMB, en anderzijds naar het feit dat de Servische autoriteiten nauw samenwerken met de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE), voor wat de werking van een nieuw opgerichte multi-etnische politiemacht betreft in de Servische gebieden waar veel etnische Albanezen wonen; dat de Commissaris-generaal verder stelt dat verzoeker nooit officieel werd beschuldigd van de moord op X., zodat moet worden aangenomen dat verzoekers problemen met de zonen van laatstgenoemde, hoewel zij beiden politieagent zijn, een persoonlijke wraakactie betreffen en verzoeker aldus niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming vanwege de Joegoslavische autoriteiten; dat de

door verzoeker aangevoerde bewering als zouden de Serviërs de door hen gesloten overeenkomst met het UÇPMB niet respecteren en mensenrechten schenden, niet met concrete gegevens worden gestaafd, en gesteund zijn op zijn persoonlijke appreciatie van de feiten; dat deze beweringen niet aantonen dat de overwegingen van de Commissaris-generaal kennelijk onredelijk zouden zijn; dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat de Commissaris-generaal bij de beoordeling van zijn asielaanvraag de hem toegekende appreciatiebevoegdheid heeft overschreden; dat de bestreden beslissing gedragen wordt door pertinente en draagkrachtige motieven, zodat de ingeroepen motiveringsplicht niet werd geschonden; dat het enig middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegronnd middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht januari tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.